

Arrest

nr. 272 226 van 3 mei 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE LANGE
Adolphe Lacombélaan 59-61 / 5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 17 december 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 november 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam in 1989 op driejarige leeftijd toe op het Belgische grondgebied.

1.2. De verblijfssituatie van verzoekers moeder werd op 1 december 1997 geregulariseerd en verzoeker en zijn moeder verkregen op 12 februari 2003 een onbeperkt verblijfsrecht. Verzoeker was in het bezit van een B-kaart die in principe geldig was tot 28 januari 2022.

1.3. Verzoeker liep tussen 2007 en 2021 talrijke veroordelingen op.

1.4. Op 1 februari 2019 werd verzoeker in kennis gesteld van het gegeven dat zijn recht op verblijf zal worden heroverwogen en mogelijkerwijze zal worden beëindigd indien hij zich opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

1.5. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de staatssecretaris) trof op 16 november 2021 beslissingen tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Verzoeker werd hiervan op 17 november in de gevangenis van Beveren in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

naam : M.(...)-N.(...)

voornaam : H.(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit : Congolese

Krachtens artikel 22§1 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen. Het bevel om het grondgebied te verlaten treedt in werking van zodra u voor de gerechtelijke instanties voldaan heeft. Krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 12.09.1989 kwam u met uw vader aan in België. Uw vader diende een asielaanvraag in op 20.09.1989.

Op 25.01.1991 werd hij ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 20.09.1992 kwam uw moeder aan in België. Zij diende een asielaanvraag in op 28.09.1992.

Uw vader overleed op 24.07.1993.

Op 01.12.1997 werd de verblijfssituatie van uw moeder geregulariseerd op grond van humanitaire redenen (lange asielprocedure) en op 28.01.1998 werd ze ingeschreven in het vreemdelingenregister. Op 12.02.2003 verkreeg ze onbeperkt verblijf. Als kind volgde u de procedure van uw moeder.

Op 23.09.2004 stelde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) vast dat de asielaanvraag d.d. 28.09.1992 zonder voorwerp geworden was daar op 12.02.2003 een titel voor onbeperkt verblijf werd overhandigd aan uw moeder en zij niet laten weten had of zij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming verder wenste te zetten. Op 11.10.2004 stelde uw moeder een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (hierna: VBC) tegen de beslissing van het CGVS d.d. 23.09.2004. Op 12.05.2005 verklaarde de VBC het beroep d.d. 11.10.2004 zonder voorwerp.

Op 27.09.2004 diende uw moeder een ‘Aanvraag om machtiging tot vestiging’ (bijlage 16) in te Antwerpen.

Op 10.06.2005 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, mededader.

Op 27.06.2005 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 27.08.2006 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van diefstal met geweld of bedreiging en gewone diefstal.

Op 01.09.2006 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 29.01.2007 werd u aangehouden en op 30.01.2007 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van diefstal met geweld, braak, inklimming of valse sleutels, poging tot misdaad.

Op 16.02.2007 veroordeelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen u, op verzet tegen een verstekvonnis d.d. 05.12.2006, tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 3 jaar behalve 3 maanden effectief daar u zich schuldig gemaakt had aan met geweld of bedreiging te hebben afgeperst, namelijk een bromfiets, het misdrijf gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond hebbende of hebbende doen geloven dat u gewapend v/as, gebruik gemaakt hebbende van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren en aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels van een auto (Ford Fiesta). Deze feiten werden gepleegd op 23.05.2005 en 10.06.2005.

Op 25.04.2007 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (29 feiten) en poging tot diefstal doormiddel van braak, inklimming of valse sleutels (11 feiten). Feiten gepleegd tussen 24.10.2006 en 29.01.2007.

Op 21.02.2008 stelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vast dat de bewezen verklaarde feiten, namelijk, diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (3 feiten); diefstal (11 feiten); poging

tot diefstal (1 feit); diefstal met geweld of bedreiging (1 feit) en in het openbaar een naam die u niet toebehoorde aangenomen te hebben/aanmatiging naam, dateerden van voor uw veroordelingen van 25.04.2007 en van 16.02.2007 waardoor ze beschouwd werden als de voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet met de feiten waarvoor u reeds definitief werd veroordeeld. Er werd geen bijkomende straf opgelegd.

Op 22.02.2008 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 16.04.2009 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van diefstal met geweld of bedreiging.

Op 12.06.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten) en aan diefstal (3 feiten). Deze feiten werden gepleegd in de nacht van 15 op 16.04.2009.

Op 24.06.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een autonome werkstraf van 60 uren (vervangende gevangenisstraf van 7 maanden bij niet naleving) in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan opzettelijke vernieling en in het openbaar een naam die u niet toebehoorde aangenomen te hebben. Feiten gepleegd op 12.04.2008 en op 03.06.2008.

Op 15.07.2009 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 10.05.2010 werd u aangehouden en op 11.05.2010 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van uw veroordelingen door de Correctionele Rechtbank Antwerpen van 16.02.2007, 24.06.2009 en 15.04.2010 (verstekvonnis).

Op 27.05.2010 veroordeelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen u, op verzet tegen het verstekvonnis d.d. 15.04.2010 tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing door middel van geweld of bedreiging, het misdrijf gepleegd zijnde bij nacht en door twee of meer personen. Feit gepleegd op 12.04.2009.

Op 16.08.2011 keerde u niet terug na een uitgaansvergunning. Op 30.01.2012 werd u opnieuw opgesloten.

Op 02.12.2013 keerde u nogmaals niet terug na een uitgaansvergunning. Op 05.02.2014 werd u v/er opgesloten in de gevangenis en werd u, wegens nieuwe feiten, ook onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van poging gewone diefstal.

Op 11.06.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde of hebbende doen geloven dat u gewapend was; aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten); aan poging tot diefstal op heterdaad waarbij geweld of bedreiging werd gebruikt om de vlucht te verzekeren; aan diefstal (2 feiten) en aan diefstal door list. Deze feiten werden gepleegd tussen 05.01.2014 en 05.02.2014, toen u niet terugkeerde naar de gevangenis na de uitgaanspermissie toegekend op 02.12..2013.

Op 05.12.2015 werd u vrijgesteld bij strafeinde.

Op 30.06.2016 werden twee aanhoudingsmandaten afgeleverd lastens u: één ten gevolge van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en één uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen en inbreuken op de wapenwetgeving. U werd opgesloten in de gevangenis te Antwerpen.

Op 09.08.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 12 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Feit gepleegd op 30.06.2016.

Op 14.09.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan het dragen van een vrij verkrijgbaar wapen zonder wettige reden, namelijk een zakmes; aan opzettelijke slagen of verwondingen op de persoon waarmee u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad had en aan bedreigingen met een aanslag op personen of eigendommen door gebaren of zinnebeelden. Feiten gepleegd op 28.03.2016.

Op 28.10.2016 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 05.02.2017 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van uw veroordeling door de CR d.d. 14.09.2016. Op 06.02.2017 werd u vrijgesteld omdat u reeds een voorlopige vrijstelling had gekregen voor deze veroordeling.

Op 28.11.2017 stelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vast dat de bewezen verklaarde feiten, namelijk 3 feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (gepleegd op 17.05.2016, 19.05.2016 en in de nacht van 04 op 05.06.2016) gepleegd werden voor de definitieve veroordeling d.d. 09.08.2016 en de opeenvolgende en voortgezette uitvoering waren van eenzelfde misdadig opzet als de feiten waarvoor u reeds veroordeeld werd bij het in kracht van gewijsde gegaan vonnis d.d. 09.08.2016, waardoor met de reeds uitgesproken straf rekening diende gehouden te worden. U werd diezelfde dag tot een bijkomende gevangenisstraf van 10 maanden veroordeeld.

Op 02.06.2018 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen van 28.11.2017.

Op 04.06.2018 verkreeg u strafonderbreking met het oog op het toekennen van Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) Naar aanleiding van een nieuw misdrijf (oplichting; gewone diefstal; afpersing; met gebruik of vertoon van wapens) werd u op 31.08.2018 opnieuw onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis geplaatst.

Op 31.12.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan oplichting en diefstal. Feit gepleegd op 22.03.2018.

Op 01.02.2019 werd u in de gevangenis van Antwerpen een waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken betekend dat u gevaar liep het land uitgezet te worden indien u zich na de dag van betekening van deze waarschuwing opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

Op 12.02.2019 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 03.07.2019 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van diefstal.

Op 07.08.2019 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u vrijgesteld onder voorwaarden waaronder een opname in het Crisisinterventiecentrum De Sleutel in Wondelgem.

Op 04.01.2020 werd u aangehouden en op 05.01.2020 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Sint Gillis omwille van inbreuken op de drugswetgeving als mededader.

Op 31.03.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan het verkopen, te koop gesteld hebben of afgeleverd hebben van marihuana en aan bezit, aankoop of vervoer van cocaïne en marihuana. Deze feiten werden gepleegd op 04.01.2020.

Op 13.05.2020 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 09.08.2020 werd u aangehouden en op 11.08.2020 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde omwille van verkrachting en aanranding van de eerbaarheid van een minderjarige ouder dan 16 jaar.

Op 18.02.2021 werd u door de het Hof van Beroep van Antwerpen (op beroep Correctionele Rechtbank van Antwerpen 27.11.2018) veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 24 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing met verzwarende omstandigheden namelijk bij nacht en door twee of meer personen; aan poging tot afpersing door twee of meer personen en aan informaticabedrog. Feiten gepleegd tussen 13.09.2017 en 10.10.2017 en op niet nader te bepalen datum.

Op 18.02.2021 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen (op beroep CR Antwerpen 11.03.2020) veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met braak; aan mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde met aanslagen op personen of eigendommen (tegen 5 politie inspecteurs); aan diefstal (2 feiten); aan poging tot diefstal (2 feiten) en aan weerspanningheid. Deze feiten werden gepleegd op 25.08.2018, 02.07.2019 en 03.07.2019.

Op 04.05.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar in staat van wettelijke en bijzondere herhaling en werd u ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31. 1°lid van het Strafwetboek gedurende een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot verkrachting van een minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar; aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging van een minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar en werd u veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit van 2 gram cocaïne. Deze feiten pleegde u op 09.08.2020.

Op 16.06.2021 stelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vast dat het bewezen verklaarde feit, namelijk 1 diefstal door middel van geweld of bedreiging (gepleegd op 07.12.2019) samen met de feiten vermeld in het in kracht van gewijsde gegane arrest van het Hof van Beroep d.d. 18.02.2021, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering uitmaakten van eenzelfde misdadig opzet en legde een bijkomende bestraffing op van 6 maanden gevangenisstraf.

Uw parcours in België wordt gekenmerkt door het herhaaldelijk overtreden van de wet. Sinds uw meerderjarigheid houdt u zich bezig met het plegen van diefstallen, woninginbraken, afpersingen, geweldsdelicten en verkoop van drugs. Reeds 17 jaar veroorzaakt u leed door herhaaldelijk het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van uw medemensen te schaden. U spendeerde in totaal reeds 9 jaren in de gevangenis maar tot op heden heeft geen enkele straf of detentiemaatregel u ertoe bewogen uw gedrag aan te passen.

Uw eerste veroordeling voor de diefstal van een brommer en een auto (mei, juni 2005) werd op verzet afgezwakt van 1 jaar gevangenisstraf met onmiddellijke aanhouding naar 1 jaar gevangenisstraf met 3 jaar uitstel en 3 maanden effectief (CR 16.02.2007). Justitie gaf u ' een genademaatregel van aard om de

verbetering van deze veroordeelde (u) te doen verhoppen". Tussen juni 2006 en januari 2007 pleegde u in totaal 32 woninginbraken en ondernam u 12 pogingen tot woninginbraken, u pleegde 11 diefstallen en 1 poging tot diefstal. U verklaarde met de opbrengst van deze rooftochten op café te gaan. U werd hiervoor veroordeeld tot 2 jaar effectieve gevangenisstraf. Na uw vrijlating bent u op hetzelfde elan voortgegaan: woninginbraken, afpersing en vernieling waarvoor u veroordeeld werd tot respectievelijk 1 jaar, 1 jaar en 60 uren autonome werkstraf. Tijdens uw eerste lange detentie van mei 2010 tot december 2015, bent u na een uitgaanspermissie (max 16 uur/dag), tot tweemaal toe, niet naar de gevangenis teruggekeerd. Zo bleef u een keer 2 maanden en een keer 5,5 maanden v/eg. U heeft tijdens deze onrechtmatige uitgaanspermissie van de gelegenheid gebruikt gemaakt om op slinkse wijze misbruik te maken van de goedgelovigheid van bejaarden om in hun huis binnen te dringen en geld en juwelen te stelen. Na die 5 jaar in detentie bleef u zich onaangepast gedragen. U sloeg uw toenmalige partner, u bezondigde zich aan afpersing van een gemeenschappelijke vriend, aan oplichting van een particulier, aan diefstal bij particulieren. U ging verder met het plegen van diefstallen, ook nadat u er op gewezen werd dat uw verblijfsrecht zou worden ingetrokken indien u zich nog schuldig zou maken aan inbreuken op de openbare orde. Zo heeft u zich ook nog ingelaten met het verkopen van cocaïne en heeft u de dochter van een kennis pogen te verkrachten.

Uw palmares aan misdrijven toont aan dat u schijnbaar zonder gewetensbezwaren inbreekt in huizen, het geweld niet schuwt en gebruikt maakt van bedreigingen en bedrog om uw doel te bereiken.

Het grote aantal inbraken op uw actief bevestigt dat u geen greintje respect heeft voor andermans eigendomsrecht. Woninginbraken zijn een ernstige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Door u de toegang te verschaffen tot andermans woning heeft u de bewoners opgezadeld met onherstelbare schade : zij voelen zich niet meer veilig in de eigen woning en de gestolen goederen, vaak met sentimentele waarde, zijn voorgoed verloren gegaan.

De diefstallen die u pleegde, gingen in sommige gevallen gepaard met bedreigingen (afpersing) aan het adres van de slachtoffers. Zij werden in een zeer beangstigende situatie gebracht en deze angstgevoelens kunnen nog lange tijd blijven nazinderen. Dat dergelijke diefstallen traumatische gevolgen hebben voor de slachtoffers en dat zij achterblijven met gevoelens van angst en onveiligheid, daar stond u niet bij stil. U werd gedreven door uw niet te stillen honger naar andermans bezittingen.

U bezondigt zich voortdurend aan het gebruik van drugs. Uw alcoholverbruik is overmatig en uw omgang met illegale drugs beperkt zich niet enkel tot het eigen gebruik maar biedt u ook te koop aan, feit waarvoor u reeds veroordeeld werd. Het hoeft geen betoog dat drugs een ondermijnende kracht hebben. Het verslavend effect ervan berokkent de gebruiker zowel fysieke als psychische schade. Maar ook de familie, vrienden en anonieme derden zijn ongewild slachtoffer van het onaangepast gedrag van de gebruiker. Ook voor de samenleving is de aanwezigheid van drugs een maatschappelijke kost. Verslaafden dienen behandeld te worden, zijn een bron van overlast omdat sommigen verleid worden tot het plegen van diefstallen, al dan niet met geweld of bedreiging, om hun afhankelijkheid te kunnen financieren. Het bezit en dealen van drugs ontwricht de maatschappij. Deze criminaliteit vergroot het onveiligheidsgevoel in de samenleving en is nefast voor de volksgezondheid. Dat sommige feiten gepleegd werden onder invloed van drugs en alcohol doet geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid ervan. U kreeg meermaals de mogelijkheid om uw problemen te verhelpen door opnames in gespecialiseerde centra. Het is niet geweten of u daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van het aanbod aan sociale voorzieningen om uw verslaving en andere problemen aan te pakken. Er is enkel de vaststelling dat uw misdadig gedrag tol op heden niet is afgenomen en dat u ruimschoots de kans heeft gekregen om hulp te zoeken om uw gedrag te veranderen. Uw deviant gedrag neemt andere proporties aan wanneer u tracht de minderjarige dochter van een kennis te verkrachten bij haar thuis. U heeft zich opdringerig opgesteld en misbruik gemaakt van de afwezigheid van haar moeder om u de toegang tot de woning te verschaffen. Dat zij niet instemde met uw seksuele avances heeft u niet gerespecteerd en u probeerde haar met geweld te dwingen. Zij heeft zich met kracht verzet, geslagen, geschopt, om hulp geschreeuwd en gevreesd voor haar leven toen u haar bij de keel vastgreep. Uiteindelijk kon ze al vechtend de voordeur opendoen en om hulp roepen. Toen twee voorbijgangers ter hulp snelden liep zij naar het dichtstbijzijnde café om huilend haar verhaal te doen waarop de uitbaatster de politie verwittigde. Dergelijke immorele feiten getuigen van een totaal gebrek aan seksueel normbesef, zelfbeheersing en respect. U heeft het veiligheidsgevoel en de seksuele integriteit van dit jong meisje ernstig geschaad door gepoogd te hebben haar seksuele handelingen op te dringen. U hield geen rekening met haar jonge leeftijd en haar wens om haar eigen seksualiteit op haar tempo te ontdekken. Gedreven door uw seksuele lusten heeft u alle normen van het fatsoen overschreden. Slachtoffers van zedendelicten ervaren lang na de feiten nog de gevolgen hiervan.

U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en recideerde (vettelijk herhaling) keer op keer. De feiten waarvoor u bent veroordeeld zijn zeer ernstig. Ze illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Nochtans had uw herhaaldelijk verblijf in de gevangenis u tot bezinning en inkeer moeten brengen. Deze periodes kon u benutten om stil te staan bij uw gedrag en te beslissen uw crimineel verleden achter u te laten. Maar ook tijdens uw gevangenschap misbruikte u uw uitgaanspermities en het elektronisch toezicht om opnieuw misstappen te begaan. Meermaals bekende u de gepleegde feiten, bood u uw excuses aan en beloofde beterschap. Dit schuldinzicht en de ermee gepaard gaande verwachtingen dat u het plegen van strafbare feiten achterwege zou laten, was telkens van korte duur. De 'wake up call', zijnde de waarschuwing die u betekend werd op 01.02.2019, van de Dienst Vreemdelingenzaken bood u de kans om alsnog een nieuwe start te maken en voortaan het rechte pad te bewandelen. Maar de drang om u te misdragen was schijnbaar dwingender. U slaagde er nooit in om u te herpakken en te heroriënteren naar een geregeld leven.

Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. Het onderzoek van gerechtspsychiater 8. L. (vonnis 04.05.2020) bevestigt uw antisociale persoonlijkheid, uw onverschillig voorkomen en uw impulsiviteit. U slaagt er niet in om regels na te leven. Door telkens weer strafbare feiten te plegen toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. Er zijn geen hoopgevendende signalen die het tegendeel doen vermoeden. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet respecteert. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gedrag bewijst dat het u ontbreekt aan normbesef, dat u een oneerlijke en asociale ingesteldheid heeft en dat u geen eerbied heeft voor sociale en morele waarden. Zoals in het verleden reeds gebleken is, valt het helemaal niet uit te sluiten dat u in de toekomst opnieuw dergelijk gedrag stelt. Uw verslavingsprobleem speelt u nog steeds parten ondanks de mogelijkheden om er aan te verhelpen. Er liggen geen stukken voor die het tegendeel aantonen. U lijkt niet geneigd te zijn om uw leven in goede banen te leiden. Het plegen van misdrijven lijkt voor u een normaal gegeven te zijn. Dit gedrag berokkent morele en materiele schade aan onschuldige derden en tast tevens het veiligheidsgevoel in de samenleving aan. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen individuen zoals u die de integriteit van anderen in gevaar brengen en die de rechtsregels van het land naast zich neerleggen. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Op 27.05.2021 had u een onderhoud met de terugkeerbegeleidster van de Dienst Vreemdelingenzaken en werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en u de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode te ontfemen op grond van redenen van openbare orde. U werd in overeenstemming met artikel 62§1, van de vreemdelingenwet in de gelegenheid gesteld om binnen 15 dagen de vragenlijst in te vullen en om eventuele bewijsstukken voor te leggen en uw mening te geven teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw verblijfsrecht aan te brengen.

In de vragenlijst ingevuld op 27.05.2021 verklaarde u van Congolese nationaliteit te zijn; dat u Nederlands, Frans, Engels, Arabisch en Lingala kan spreken, lezen en/of schrijven; dat u sinds 1990 in België bent; dat u een Belgische verblijfskaart heeft (B-kaart geldig tot 2025); dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de Maanstraat 1, 9300 Aalst; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België noch in uw herkomstland of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u familie heeft in België nl uw moeder, O.(...) Y.(...) zij woont in Antwerpen, uw zus M.(...) N.(...) M.(...) zij woont in Aalst, de dochter van M.(...), K.(...) I.(...) M.(...), uw zus, M.(...) L.(...) H.(...), zij woont in Antwerpen, uw neef M.(...) G.(...), hij woont in Jette, uw neef, N.(...) B.(...), hij woont in Charleroi, uw nicht, N.(...) S.(...), zij is verhuisd naar Canada, uw nicht N.(...) N.(...), zij woont in Tubeke, de kinderen van M.(...), K.(...) D.(...), J.(...) en K.(...), uw tante (moeder van G.(...)) M.(...) V.(...), zij woont in Jette, uw tante M.(...) T.(...), zij woont in Tubeke, uw vader is overleden; dat u niet weet of u familie heeft in uw herkomstland, u kent daar niemand; dat u school gelopen heeft in Kapellen op internaat Dennenhuis van de kleuterklas tot de middelbare school, lager onderwijs in St Norbertus, secundair eerst graad : KTA Borgerhout, tweede graad : Stella Maris, CDO Zuid : opleiding in de bouw; dat u gewerkt heeft als stagiair bouw in een ziekenhuis te Hoboken, als keukenpersoneel in een restaurant, interim jobs gedaan heeft; dat u nooit gewerkt heeft in uw herkomstland omdat u op de leeftijd van 3 jaar naar België bent gekomen; dat u nooit opgesloten/veroordeeld bent geweest in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw herkomstland omdat u er niets en niemand kent, u bent hier opgegroeid en uw familie woont hier. In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22§1,3 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of

met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

U verklaarde geen duurzame relatie en/of kinderen te hebben in België.

Uw moeder, O.(...) Y.(...) (geboren (...) te (...), van Belgische nationaliteit sinds 15.09.2006) en uw twee zussen, M.(...) N.(...) M.(...) (geboren (...) te Kinshasa, B-kaart tot 22.02.2023) en M.(...) L.(...) H.(...) (geboren (...) te (...), van Belgische nationaliteit sinds 08.09.2004) wonen in België. In de vragenlijst verklaarde u te wonen in de (...), dat is bij uw zus M.(...) N.(...) M.(...).

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en één van deze familieleden. Uw moeder is u nog nooit komen bezoeken in de gevangenis en er zijn geen elementen in uw dossier waaruit zou blijken dat zij op een ander manier met u contact onderhoudt. Uit het gegeven dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw zus kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw zus worden afgeleid. Het feit dat uw zussen u sporadisch komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U toont niet aan dat er sprake is van een afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten.

U vermeldt verder nog dat een aantal familieleden in België wonen, zoals tantes, neven en een nicht. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Uit uw administratief dossier blijkt echter niet dat u afhankelijk zou zijn van één van deze familieleden. Bovendien werd het verwantschap niet aangetoond.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. Bovendien kunnen uw familieleden u vanuit België ook steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Uw (vermeende) familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels(korte) bezoeken aan u daar v/aar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen. Uw leeftijd laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Dat de uitoefening van uw familieleven moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw buitensporig crimineel gedrag.

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. In casu wordt een inmenging als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent op driejarige leeftijd in België aangekomen, momenteel bent u 35 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u

gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Ondanks de vele kansen die u door de jaren heen kreeg, werd u meermaals strafrechtelijk veroordeeld voor ernstige feiten.

U bent er niet in geslaagd een geregeld leven te leiden. Uw parcours in België is een aaneenrijging van misdrijven en er is tot op heden geen gedragsverandering merkbaar of garanties op gedragsverandering hetgeen de/uw toekomst hypothekeert. U heeft veel mensen schade berokkend en het onveiligheidsgevoel in de samenleving aangewakkerd. Het beëindigen van uw verblijf is dan ook een noodzakelijke maatregel om de maatschappij te beschermen.

Volgens uw administratief dossier (Dolsis gegevens) is uw werkervaring beperkt tot 3,5 maanden tewerkstelling bij het OCMW van Antwerpen. Er is bijgevolg geen sprake van een economische binding met België. Er zijn geen aanwijzingen dat u met uw opleiding in de bouw geen kansen zou hebben op de arbeidsmarkt in uw herkomstland of elders.

Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland onmogelijk zou zijn. U haalt geen elementen aan die aantonen dat er onoverbrugbare obstakels zijn die integratie zouden kunnen belemmeren. Niettegenstaande u verklaarde niets of niemand te kennen in Congo is het niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Congo waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Desgewenst kan een van uw familieleden u tijdelijk vergezellen naar uw herkomstland totdat u uw leven weer op de rails heeft. Uw familie kan u ook helpen door u van financiële steun te voorzien, ook als u in het buitenland verblijft. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in Congo wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). Uw rijk gevulde strafregister toont aan dat het u niet gelukt is te integreren in deze samenleving. Dit zou er op kunnen vlijzen dat er in België belemmeringen zijn die u beletten uw weg te vinden. Een terugkeer naar uw moederland kan nieuwe perspectieven bieden. Het feit dat u naast het Frans, Nederlands, Arabisch ook het Lingala beheerst, spreekt in uw voordeel. Door een van de landstalen te spreken kan u makkelijker nieuwe contacten aanknopen en een sociaal leven uitbouwen. U heeft een opleiding in de bouw gekregen die u zou kunnen benutten om uw leven een nieuwe wending te geven in uw herkomstland. De contacten met uw familieleden en vrienden in België kunnen onderhouden worden via bezoeken daar waar u zal verblijven voor zover deze op regelmatige wijze België in- en uit kunnen reizen. Ook de verschillende hedendaagse communicatiemogelijkheden laten toe om met elkaar in contact te blijven ongeacht waar u zal verblijven.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw administratief dossier bevat geen elementen met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving,

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 15 jaar, om de volgende redenen:

Een inreisverbod van 15 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met alle door u aangevoerde omstandigheden, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

Op 16.02.2007 veroordeelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen u, op verzet tegen een verstekvonnis d.d. 05.12.2006, tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 3 jaar behalve 3 maanden effectief daar u zich schuldig gemaakt had aan met geweld of bedreiging te hebben afgeperst, namelijk een bromfiets, het misdrijf gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer

personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond hebbende of hebbende doen geloven dat u gewapend v/as, gebruik gemaakt hebbende van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren en aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels van een auto (Ford Fiesta). Deze feiten werden gepleegd op 23.05.2005 en 10.06.2005.

Op 25.04.2007 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (29 feiten) en poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (11 feiten). Feiten gepleegd tussen 24.10.2006 en 29.01.2007.

Op 21.02.2008 stelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vast dat de bewezen verklaarde feiten, namelijk, diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (3 feiten); diefstal (11 feiten); poging tot diefstal (1 feit); diefstal met geweld of bedreiging (1 feit) en in het openbaar een naam die u niet toebehoorde aangenomen te hebben/aanmatiging naam, dateerden van voor uw veroordelingen van 25.04.2007 en van 16.02.2007 waardoor ze beschouwd werden als de voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet met de feiten waarvoor u reeds definitief werd veroordeeld. Er werd geen bijkomende straf opgelegd.

Op 12.06.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten) en aan diefstal (3 feiten). Deze feiten werden gepleegd in de nacht van 15 op 16.04.2009.

Op 24.06.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een autonome werkstraf van 60 uren (vervangende gevangenisstraf van 7 maanden bij niet naleving) in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan opzettelijke vernieling en in het openbaar een naam die u niet toebehoorde aangenomen te hebben. Feiten gepleegd op 12.04.2008 en op 03.06.2008.

Op 27.05.2010 veroordeelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen u, op verzet tegen het verstekvonnis d.d. 15.04.2010 tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing door middel van geweld of bedreiging, het misdrijf gepleegd zijnde bij nacht en door twee of meer personen. Feit gepleegd op 12.04.2009.

Op 11.06.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde of hebbende doen geloven dat u gewapend was; aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten); aan poging tot diefstal op heterdaad waarbij geweld of bedreiging werd gebruikt om de vlucht te verzekeren; aan diefstal (2 feiten) en aan diefstal door list. Deze feiten werden gepleegd tussen 05.01.2014 en 05.02.2014, toen u niet terugkeerde naar de gevangenis na de uitgaanspermissie toegekend op 12.02.2013.

Op 09.08.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 12 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Feit gepleegd op 30.06.2016.

Op 14.09.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan het dragen van een vrij verkrijgbaar wapen zonder wettige reden, namelijk een zakmes; aan opzettelijke slagen of verwondingen op de persoon waarmee u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad had en aan bedreigingen met een aanslag op personen of eigendommen door gebaren of zinnebeelden. Feiten gepleegd op 28.03.2016.

Op 28.11.2017 stelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vast dat de bewezen verklaarde feiten, namelijk 3 feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (gepleegd op 17.05.2016, 19.05.2016 en in de nacht van 04 op 05.06.2016) gepleegd werden voor de definitieve veroordeling d.d. 09.08.2016 en de opeenvolgende en voortgezette uitvoering waren van eenzelfde misdadig opzet als de feiten waarvoor u reeds veroordeeld werd bij het in kracht van gewijsde gegaan vonnis d.d. 09.08.2016, waardoor met de reeds uitgesproken straf rekening diende gehouden te worden. U werd diezelfde dag tot een bijkomende gevangenisstraf van 10 maanden veroordeeld.

Op 31.12.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan oplichting en diefstal. Feit gepleegd op 22.03.2018.

Op 01.02.2019 werd u in de gevangenis van Antwerpen een waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken betekend dat u gevaar liep het land uitgezet te v/orden indien u zich na de dag van betekening van deze waarschuwing opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

Op 31.03.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan het verkopen, te

koop gesteld hebben of afgeleverd hebben van marihuana en aan bezit, aankoop of vervoer van cocaïne en marihuana. Deze feiten werden gepleegd op 04.01.2020.

Op 18.02.2021 werd u door de het Hof van Beroep van Antwerpen (op beroep Correctionele Rechtbank van Antwerpen 27.11.2018) veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 24 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing met verzwarende omstandigheden namelijk bij nacht en door twee of meer personen; aan poging tot afpersing door twee of meer personen en aan informaticabedrog. Feiten gepleegd tussen 13.09.2017 en 10.10.2017 en op niet nader te bepalen datum.

Op 18.02.2021 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen (op beroep CR Antwerpen 11.03.2020) veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 18 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met braak; aan mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde met aanslagen op personen of eigendommen (tegen 5 politie inspecteurs); aan diefstal (2 feiten); aan poging tot diefstal (2 feiten) en aan weerspanningheid. Deze feiten werden gepleegd op 25.08.2018, 02.07.2019 en 03.07.2019.

Op 04.05.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 Jaar in staat van wettelijke en bijzondere herhaling en werd u ontzet uit do rechten bedoeld in artikel 31, 1^olid van het Strafwetboek gedurende een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot verkrachting van een minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar; aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging van een minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar en werd u veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit van 2 gram cocaïne. Deze feiten pleegde u op 09.08.2020.

Op 16.06.2021 stelde de Correctionele Rechtbank van Antwerpen vast dat het bewezen verklaarde feit, namelijk 1 diefstal door middel van geweld of bedreiging (gepleegd op 07.12.2019) samen met de feiten vernield in het In kracht van gewijsde gegane arrest van het Hof van Beroep d.d. 18.02.2021, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering uitmaakten van eenzelfde misdadig opzet en legde een bijkomende bestraffing op van 6 maanden gevangenisstraf.

Uw parcours in België wordt gekenmerkt door het herhaaldelijk overtreden van de wet. Sinds uw meerderjarigheid houdt u zich bezig met het plegen van diefstallen, woninginbraken, afpersingen, geweldsdelicten en verkoop van drugs. Reeds 17 jaar veroorzaakt u leed door herhaaldelijk het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van uw medemensen te schaden. U spendeerde in totaal reeds 9 jaren in de gevangenis maar tot op heden heeft geen enkele straf of detentiemaatregel u ertoe bewogen uw gedrag aan te passen.

Uw eerste veroordeling voor de diefstal van een brommer en een auto (mei, juni 2005) werd op verzet afgezwakt van 1 jaar gevangenisstraf met onmiddellijke aanhouding naar 1 jaar gevangenisstraf met 3 jaar uitstel en 3 maanden effectief (CR 16.02.2007). Justitie gaf u "een genademaatregel van aard om de verbetering van deze veroordeelde (u) te doen verhoppen". Tussen juni 2006 en januari 2007 pleegde u in totaal 32 woninginbraken en ondernam u 12 pogingen tot woninginbraken, u pleegde 11 diefstallen en 1 poging tot diefstal. U verklaarde met de opbrengst van deze rooftochten op café te gaan U werd hiervoor veroordeeld tot 2 jaar effectieve gevangenisstraf. Na uw vrijlating bent u op hetzelfde elan voortgegaan: woninginbraken, afpersing en vernieling waarvoor u veroordeeld werd tot respectievelijk 1 jaar, 1 jaar en 60 uren autonome werkstraf. Tijdens uw eerste lange detentie van mei 2010 tot december 2015, bent u na een uitgaanspermissie (max 16 uur/dag), tot tweemaal toe, niet naar de gevangenis teruggekeerd. Zo bleef u een keer 2 maanden en een keer 5,5 maanden weg. U heeft tijdens deze onrechtmatige uitgaanspermissie van de gelegenheid gebruikt gemaakt om op slinkse wijze misbruik te maken van de goedgelovigheid van bejaarden om in hun huis binnen te dringen en geld en juwelen te stelen. Na die 5 jaar in detentie bleef u zich onaangepast gedragen. U sloeg uw toenmalige partner, u bezondigde zich aan afpersing van een gemeenschappelijke vriend, aan oplichting van een particulier, aan diefstal bij particulieren. U ging verder met het plegen van diefstallen, ook nadat u er op gewezen werd dat uw verblijfsrecht zou v/orden ingetrokken indien u zich nog schuldig zou maken aan inbreuken op de openbare orde. Zo heeft u zich ook nog ingelaten met het verkopen van cocaïne en heeft u de dochter van een kennis pogen te verkrachten.

Uw palmares aan misdrijven toont aan dat u schijnbaar zonder gewetensbezwaren inbreekt in huizen, het geweld niet schuwt en gebruikt maakt van bedreigingen en bedrog om uw doel te bereiken.

Het grote aantal inbraken op uw actief bevestigt dat u geen greintje respect heeft voor andermans eigendomsrecht. Woninginbraken zijn een ernstige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Door u de toegang te verschaffen tot andermans woning heeft u de bewoners opgezaald met onherstelbare schade : zij voelen zich niet meer veilig in de eigen woning en de gestolen goederen, vaak met sentimentele waarde, zijn voorgoed verloren gegaan.

De diefstallen die u pleegde, gingen in sommige gevallen gepaard met bedreigingen (afpersing) aan het adres van de slachtoffers. Zij werden in een zeer beangstigende situatie gebracht en deze angstgevoelens kunnen nog lange tijd blijven nazinderen. Dat dergelijke diefstallen traumatische gevolgen hebben voor

de slachtoffers en dat zij achterblijven met gevoelens van angst en onveiligheid, daar stond u niet bij stil. U werd gedreven door uw niet te stillen honger naar andermans bezittingen.

U bezondigt zich voortdurend aan het gebruik van drugs. Uw alcoholverbruik is overmatig en uw omgang met illegale drugs beperkt zich niet enkel tot het eigen gebruik maar biedt u ook te koop aan, feit waardoor u reeds veroordeeld werd. Het hoeft geen betoog dat drugs een ondermijnende kracht hebben. Het verslavend effect ervan berokkent de gebruiker zowel fysieke als psychische schade. Maar ook de familie, vrienden en anonieme derden zijn ongewild slachtoffer van het onaangepast gedrag van de gebruiker. Ook voor de samenleving is de aanwezigheid van drugs een maatschappelijke kost. Verslaafden dienen behandeld te worden, zijn een bron van overlast omdat sommigen verleid worden tot het plegen van diefstallen, al dan niet met geweld of bedreiging, om hun afhankelijkheid te kunnen financieren. Het bezit en dealen van drugs ontwricht de maatschappij. Deze criminaliteit vergroot het onveiligheidsgevoel in de samenleving en is nefast voor de volksgezondheid. Dat sommige feiten gepleegd werden onder invloed van drugs en alcohol doet geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid ervan. U kreeg meermaals de mogelijkheid om uw problemen te verhelpen door opnames in gespecialiseerde centra. Het is niet geweten of u daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van het aanbod aan sociale voorzieningen om uw verslaving en andere problemen aan te pakken. Er is enkel de vaststelling dat uw misdadig gedrag tot op heden niet is afgenomen en dat u ruimschoots de kans heeft gekregen om hulp te zoeken om uw gedrag te veranderen. Uw deviant gedrag neemt andere proporties aan wanneer u tracht de minderjarige dochter van een kennis te verkrachten bij haar thuis. U heeft zich opdringerig opgesteld en misbruik gemaakt van de afwezigheid van haar moeder om u de toegang tot de woning te verschaffen. Dat zij niet instemde met uw seksuele avances heeft u niet gerespecteerd en u probeerde haar met geweld te dwingen. Zij heeft zich met kracht verzet, geslagen, geschopt, om hulp geschreeuwd en gevreesd voor haar leven toen u haar bij de keel vastgreep. Uiteindelijk kon ze al vechtend de voordeur opendoen en om hulp roepen. Toen twee voorbijgangers ter hulp snelden liep zij naar het dichtstbijzijnde café om huilend haar verhaal te doen waarop de uitbaatster de politie verwittigde. Dergelijke immorele feiten getuigen van een totaal gebrek aan seksueel normbesef, zelfbeheersing en respect. U heeft het veiligheidsgevoel en de seksuele integriteit van dit jong meisje ernstig geschaad door gepoogd te hebben haar seksuele handelingen op te dringen. U hield geen rekening met haar jonge leeftijd en haar wens om haar eigen seksualiteit op haar tempo te ontdekken. Gedreven door uw seksuele lusten heeft u alle normen van het fatsoen overschreden. Slachtoffers van zedendelicten en/aren lang na de feiten nog de gevolgen hiervan.

U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en recideerde (wettelijk herhaling) keer op keer. De feiten waarvoor u bent veroordeeld zijn zeer ernstig. Ze illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Nochtans had uw herhaaldelijk verblijf in de gevangenis u tot bezinning en inkeer moeten brengen. Deze periodes kon u benutten om stil te staan bij uw gedrag en te beslissen uw crimineel verleden achter u te laten. Maar ook tijdens uw gevangenschap misbruikte u uw uitgaanspermities en het elektronisch toezicht om opnieuw misstappen te begaan. Meermaals bekende u de gepleegde feiten, bood u uw excuses aan en beloofde beterschap. Dit schuldinzicht en de ermee gepaard gaande verwachtingen dat u het plegen van strafbare feiten achterwege zou laten, was telkens van korte duur. De 'wake up call', zijnde de waarschuwing die u betekend werd op 01.02.2019, van de Dienst Vreemdelingenzaken bood u de kans om alsnog een nieuwe start te maken en voortaan het rechte pad te bewandelen. Maar de drang om u te misdragen v/as schijnbaar dwingender. U slaagde er nooit in om u te herpakken en te heroriënteren naar een geregeld leven.

Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. Het onderzoek van gerechtspsychiater B. L. (vonnis 04.05.2020) bevestigt uw antisociale persoonlijkheid, uw onverschillig voorkomen en uw impulsiviteit. U slaagt er niet in om regels na te leven. Door telkens v/eer strafbare feiten te plegen toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. Er zijn geen hoopgevendende signalen die het tegendeel doen vermoeden. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet respecteert. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gedrag bewijst dat het u ontbreekt aan normbesef, dat u een oneerlijke en asociale ingesteldheid heeft en dat u geen eerbied heeft voor sociale en morele waarden. Zoals in het verleden reeds gebleken is, valt het helemaal niet uit te sluiten dat u in de toekomst opnieuw dergelijk gedrag stelt. Uw verslavingsprobleem speelt u nog steeds parten ondanks de mogelijkheden om er aan te verhelpen. Er liggen geen stukken voor die het tegendeel aantonen. U lijkt niet geneigd te zijn om uw leven in goede banen te leiden. Het plegen van misdrijven lijkt voor u een normaal gegeven te zijn. Dit gedrag berokkent morele en materiele schade aan onschuldige derden en tast tevens het veiligheidsgevoel in de samenleving aan. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen individuen zoals u die de integriteit van anderen in gevaar brengen en die de rechtsregels van het land naast zich neerleggen.

U verklaarde geen duurzame relatie en/of kinderen te hebben in België.

Uw moeder, O.(...) Y.(...) (geboren (...) te (...), van Belgische nationaliteit sinds 15.09.2006) en uw twee zussen, M.(...) N.(...) M.(...) (geboren (...) te Kinshasa, B-kaart tot 22.02.2023) en M.(...) L.(...) H.(...) (geboren (...) te (...), van Belgische nationaliteit sinds 08.09.2004) wonen in België. In de vragenlijst verklaarde u te wonen in de (...), dat is bij uw zus M.(...) N.(...) M.(...).

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en één van deze familieleden. Uw moeder is u nog nooit komen bezoeken in de gevangenis en er zijn geen elementen in uw dossier waaruit zou blijken dat zij op een ander manier met u contact onderhoudt. Uit het gegeven dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw zus kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw zus worden afgeleid. Het feit dat uw zussen u sporadisch komen bezoeken in de gevangenis vlijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U toont niet aan dat er sprake is van een afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten.

U vermeldt verder nog dat een aantal familieleden in België wonen, zoals tantes, neven en een nicht. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Sivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., *Asylum and the European Convention on Human Rights*, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Uit uw administratief dossier blijkt echter niet dat u afhankelijk zou zijn van één van deze familieleden. Bovendien werd het verwantschap niet aangetoond.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. Bovendien kunnen uw familieleden u vanuit België ook steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Uw (vermeende) familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u daar waar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen. Uw leeftijd laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan vóór worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Dat de uitoefening van uw familieleven moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw buitensporig crimineel gedrag.

Hel privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. In casu wordt een inmenging als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent op driejarige leeftijd in België aangekomen, momenteel bent u 35 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om weidelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de

Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Ondanks de vele kansen die u door de jaren heen kreeg, werd u meermaals strafrechtelijk veroordeeld voor ernstige feiten.

U bent er niet in geslaagd een geregeld leven te leiden. Uw parcours in België is een aaneenrijging van misdrijven en er is tot op heden geen gedragsverandering merkbaar of garanties op gedragsverandering hetgeen de/uw toekomst hypothekeert. U heeft veel mensen schade berokkend en het onveiligheidsgevoel in de samenleving aangewakkerd.

Volgens uw administratief dossier (Dolsis gegevens) is uw werkervaring beperkt tot 3,5 maanden tewerkstelling bij het OCMW van Antwerpen. Er is bijgevolg geen sprake van een economische binding met België. Er zijn geen aanwijzingen dat u met uw opleiding in de bouw geen kansen zou hebben op de arbeidsmarkt in uw herkomstland of elders.

Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland onmogelijk zou zijn. U haalt geen elementen aan die aantonen dat er onoverbrugbare obstakels zijn die integratie zouden kunnen belemmeren. Niettegenstaande u verklaarde niets of niemand te kennen in Congo is het niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Congo waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Desgewenst kan een van uw familieleden u tijdelijk vergezellen naar uw herkomstland totdat u uw leven weer op de rails heeft. Uw familie kan u ook helpen door u van financiële steun te voorzien, ook als u in het buitenland verblijft. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in Congo wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). Uw rijk gevulde strafregister toont aan dat het u niet gelukt is te integreren in deze samenleving. Dit zou er op kunnen wijzen dat er in België belemmeringen zijn die u beletten uw weg te vinden. Een terugkeer naar uw moederland kan nieuwe perspectieven bieden. Het feit dat u naast het Frans, Nederlands, Arabisch ook het Lingala beheerst, spreekt in uw voordeel. Door een van de landstalen te spreken kan u makkelijker nieuwe contacten aanknopen en een sociaal leven uitbouwen. U heeft een opleiding in de bouw gekregen die u zou kunnen benutten om uw leven een nieuwe wending te geven in uw herkomstland. De contacten met uw familieleden en vrienden in België kunnen onderhouden worden via bezoeken daar waar u zal verblijven voor zover deze op regelmatige wijze België in- en uit kunnen reizen. Ook de verschillende hedendaagse communicatiemogelijkheden laten toe om met elkaar in contact te blijven ongeacht waar u zal verblijven.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Een inreisverbod van 15 jaar is proportioneel daar u door uw gedrag, dat aan de basis ligt van uw strafrechtelijke veroordelingen, geacht wordt een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde en het fundamenteel belang van de maatschappij. Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij. Uit de gepleegde feiten blijkt een asociaal, oneerlijk en onbetrouwbaar karakter en de manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De duur van het inreisverbod houdt rekening met uw familiale omstandigheden. Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender v/elk moment gedurende de komende 15 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de formele en de materiële motiveringsplicht en van de 'bewijskracht der stukken'. Verzoeker stelt in zijn eerste middel het volgende:

"1.

Overwegende dat de formele motiveringsplicht, zoals onder meer neergelegd in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vernielden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het

begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent niet dat er geen kritiek kan worden geuit inzake die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, dan nog kan kritiek worden geuit op het feit dat de motivering niet afdoende is.

De Raad van State stelt hieromtrent "Pour satisfaire aux exigences des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, tout acte administratif doit faire l'objet d'une motivation formelle, laquelle consiste en l'indication, dans l'acte, des considérations de droit et de fait servant de fondement à la décision. La motivation doit être claire, complète, précise et adéquate afin de permettre aux intéressés de vérifier que la décision a été précédée d'un examen des circonstances de l'espèce. L'étendue nécessaire de la motivation dépend des circonstances dans lesquelles la décision est prise. L'objectif poursuivi par l'obligation de motivation formelle est, du point de vue de l'administré, de lui permettre de connaître immédiatement les motifs qui sous-tendent la décision qui le concerne et d'ainsi pouvoir apprécier en pleine connaissance de cause l'opportunité de contester cette décision" (RvS, 26 februari 2013, nr. 222.630.).

Dat het materieel motiveringsbeginsel wordt erkend als een niet geschreven grondrecht, waarbij iedere administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, m.a.w. door wettige of deugdelijke motieven. Een middel gebaseerd op een schending van het materieel motiveringsbeginsel stelt de rechtvaardigingsgronden van een administratieve rechtshandeling in vraag. Een overheid overschrijdt haar bevoegdheid, wanneer zij zich steunt op onbestaande feiten. Aan de grondslag van een besluit dienen zorgvuldig vastgestelde feiten te liggen.

Overwegende dat art. 62 Vw stelt dat alle beslissingen met redenen omkleed dienen te zijn.

Overwegende dat het zorgvuldigheidsbeginsel een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is, dewelke inhoudt dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing (Cass. 8 april 2011, nr. 212.579.).

Krachtens dit beginsel dient "aucune décision administrative ne peut être régulièrement prise sans que son auteur ait, au préalable, procédé à un examen complet et détaillé des circonstances de l'affaire sur laquelle il entend se prononcer". Dit principe "oblige dès lors l'autorité à effectuer une recherche minutieuse des faits, à récolter tous les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin de pouvoir prendre la décision en pleine connaissance de cause, après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce." (C.E., n° 221.713 du 12.12.2012.)

2.

Zoals hierboven gesteld nam de Staatssecretaris een beslissing tot beëindiging van het verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Deze 3 beslissingen zijn allen gebaseerd op hetzelfde principe met name dat verzoeker een reëel, actueel en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Conferatur en naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie dient nagegaan worden of er sprake is van een "actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging", met name of er met een voldoende zekerheid kan vastgesteld worden dat dat het gedrag van de betrokken persoon een reële en actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving of van het betrokken gastland vormt, de vaststelling is vereist dat de betrokken persoon een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, Oberburgmeisterin der Stadt Remscheid, pt. 34).

3.

In haar motivering verwijst de Staatssecretaris oa. naar de correctionele veroordelingen alsook in het bijzonder naar een verslag van de gerechtspsychiater B. L.

[Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. Het onderzoek van gerechtspsychiater B. L. (vonnis 04.05.2020) bevestigt uw antisociale persoonlijkheid, uw onverschillig voorkomen en uw impulsiviteit. U slaagt er niet in om regels na te leven. Door telkens weer strafbare feiten te plegen toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. Er zijn geen hoopgevendende signalen die het tegendeel doen vermoeden. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet respecteert. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving]

Het kwestieuze verslag van dr. L. werd echter niet toegevoegd aan het AD zodat elk nazicht (door de Rechtbank en verzoeker) onmogelijk werd gemaakt door de Staatssecretaris.

Het is voor verzoeker een raadsel hoe (en op wat) de Staatssecretaris zich baseert om tot een dergelijk oordeel te komen.

Terwijl dit op zichzelf een schending is van haar zorgvuldigheidsplicht, 'vermoedt' verzoeker dat de Staatssecretaris zich louter en alleen baseert op een passage uit een vonnis van 4 mei 2020 - en dit vermoedelijk bij gebreke aan enige referentie - van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde. Dit is problematisch. Temeer omdat de bewuste passage uit het vonnis van 4.05.2020 (bewust) verkeerd weergegeven wordt en dat de Staatssecretaris de voor haar lastige passages 'vergeet' te vermelden en zodoende de kwestieuze passage van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde volledig uit haar context rukt.

De kwestieuze passage in het vonnis van 4.05.2020 (14e blad) van de Correctionele Rechtbank te Dendermonde gaat als volgt:

Beklaagde werd hangende de procedure voor deze rechtbank onderzocht door gerechtspsychiater dr. B. L. Volgens dr. L. was er sprake van een antisociale persoonlijkheid. Zijn antisociaal gedrag, onverschillig voorkomen, impulsiviteit en het moeilijk naleven van de regels zal beklaagde blijven parten spelen. Intensieve hulp voor zijn cannabismisbruik in een gespecialiseerd centrum dringt zich op. Het risico op hervat voor de nu voorliggende feiten was volgens de deskundig eerder beperkt. Beklaagde heeft volgens de deskundige niet het profiel van iemand die het perverse opzoekt en vrouwen wil beschadigen. Hij kan moeilijk grenzen accepteren die hem worden gesteld.

De rechtbank stelt zelf dat het risico op hervat 'eerder beperkt' is en geeft maw zelf aan dat er geen 'actuele' en ernstige bedreiging is voor recidive. Kortom, het kwestieuze verslag van dr. L. is veel subtieler en genuanceerder dan de Staatssecretaris laat uitschijnen.

Dit is op zichzelf een miskenning van de bewijskracht van het kwestieuze vonnis. (art. 8.17 NBW (oud art. 1318 en 1319 BW))

Daarenboven laat de Staatssecretaris na om aan te tonen hoe uit deze kwestieuze passage zou moeten blijken dat er inderdaad sprake is van een voldoende ernstig gevaar voor recidive nu de deskundige zelf stelt dat het risico op hervat eerder beperkt is.

Kortom, door te stellen dat uit een (niet-toegevoegd) verslag van dr. L. zou blijken dat verzoeker een ernstige bedreiging en actueel gevaar zou betekenen voor de openbare orde miskent de Staatssecretaris haar zorgvuldigheidsplicht, haar motiveringsplicht en de bewijskracht der stukken."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

"Voorts en louter volledigheidshalve merkt verzoeker op dat de Staatssecretaris evenzeer heeft nagelaten om een volledig onderzoek te voeren naar art. 8 EVRM en de gezinsbanden van verzoeker.

Terwijl de Staatssecretaris zich luidens zijn beslissing louter en alleen baseert op de vragenlijst van 27.05.2021 om te besluiten dat er geen enkele afhankelijkheid zou bestaan tussen verzoeker en zijn familieleden, wijst verzoeker er op dat er uit de bezoekerslijst (zie digitaal AD) duidelijk blijkt dat de heer M.(...) regelmatig bezoek krijgt van zijn familieleden.

Ook op dit punt blijft de gemachtigde in gebreke om te motiveren / onderzoeken waarom de kwestieuze bezoekerslijst niet aantoonde dat verzoeker een voldoende graad van afhankelijkheid heeft met zijn familieleden.

Het is dan onbegrijpelijk dat de de Staatssecretaris deze stukken - die zich reeds in het AD bevonden - niet in overweging neemt en er zelfs niet over motiveert.

Er is zodoende sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht door de aanwezige indicaties en stukken niet verder te onderzoeken, niettegenstaande men hiervan op de hoogte was (zie mutatis mutandis RvV 10 december 2009, nr. 35.640)."

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een vonnis van de correctionele rechtbank, een bezoekerslijst van de gevangenis en een e-mail van de PSD aan een advocaat van 15 december 2021 (Verzoekschrift, bijlagen 3-5).

2.2. Beide door verzoeker aangehaalde middelen worden hieronder gezamenlijk behandeld.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. De formele motiveringsplicht verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het

afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.5. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.6. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.7. De bestreden beslissingen vermelden uitdrukkelijk artikel 22, §1, 3°, artikel 7, eerste lid, 3° en 13° en artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) als hun juridische grondslagen. Deze verschillende wetsbepalingen laten de gemachtigde van de staatsecretaris toe *“een einde (te) maken aan het verblijf” “om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”* van een *“onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft”*, deze een bevel af te leveren om het grondgebied te verlaten en deze een inreisverbod op te leggen waarvan de duur meer dan vijf jaar bedraagt.

2.8. In zijn middel stelt verzoeker dat de drie onderscheiden beslissingen gebaseerd zijn op een *“actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging”* voor de openbare orde die van hem zou uitgaan. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie waarbij wordt gesteld dat de vaststelling van een dergelijke bedreiging in de regel vereist dat de betrokkene een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten (HvJ 22 mei 2012, nr. C-348/09, *P.I. t. Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid*).

Hierbij klaagt verzoeker zich over het feit dat in de motivering van de beslissingen in het bijzonder wordt verwezen naar een passage uit het verslag van een gerechtspychiater, terwijl dit verslag niet aan het administratief dossier werd toegevoegd. Volgens verzoeker baseert de staatssecretaris zich op deze passage, terwijl de desbetreffende passage uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 4 mei 2021 veel genuanceerder is dan men laat uitschijnen. Verzoeker meent dat om die reden in de beslissingen de bewijskracht van het vonnis wordt miskend.

2.9. De Raad merkt op dat verzoeker kennelijk uit het oog verliest dat in de beslissingen de motieven betreffende de *“ernstige redenen van openbare orde”* veel uitgebreider zijn dan de enkele verwijzing naar het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 4 mei 2021, c.q. een naar het daarin vermelde verslag van de gerechtspychiater. Zoals wordt uiteengezet in de parlementaire voorbereiding van de wet van 24 februari 2017 dienen alle relevante gegevens in ogenschouw te worden genomen om te kunnen besluiten tot *“ernstige redenen van openbare orde”*: *“Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale*

veiligheid" het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhov, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken. Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid". Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid" ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip "dwingende redenen van nationale veiligheid. Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal [...] (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, Parl.St., Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23-25).

2.10. In de bestreden beslissingen wordt onder andere het volgende overwogen:

"Uw parcours in België wordt gekenmerkt door het herhaaldelijk overtreden van de wet. Sinds uw meerderjarigheid houdt u zich bezig met het plegen van diefstallen, woninginbraken, afpersingen, geweldsdelicten en verkoop van drugs. Reeds 17 jaar veroorzaakt u leed door herhaaldelijk het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van uw medemensen te schaden. U spendeerde in totaal reeds 9 jaren in de gevangenis maar tot op heden heeft geen enkele straf of detentiemaatregel u ertoe bewogen uw gedrag aan te passen.

Uw eerste veroordeling voor de diefstal van een brommer en een auto (mei, juni 2005) werd op verzet afgezwakt van 1 jaar gevangenisstraf met onmiddellijke aanhouding naar 1 jaar gevangenisstraf met 3 jaar uitstel en 3 maanden effectief (CR 16.02.2007). Justitie gaf u ' een genademaatregel van aard om de verbetering van deze veroordeelde (u) te doen verhopen". Tussen juni 2006 en januari 2007 pleegde u in totaal 32 woninginbraken en ondernam u 12 pogingen tot woninginbraken, u pleegde 11 diefstallen en 1 poging tot diefstal. U verklaarde met de opbrengst van deze rooftochten op café te gaan. U werd hiervoor veroordeeld tot 2 jaar effectieve gevangenisstraf. Na uw vrijlating bent u op hetzelfde elan voortgegaan: woninginbraken, afpersing en vernieling waarvoor u veroordeeld werd tot respectievelijk 1 jaar, 1 jaar en 60 uren autonome werkstraf. Tijdens uw eerste lange detentie van mei 2010 tot december 2015, bent u na een uitgaanspermissie (max 16 uur/dag), tot tweemaal toe, niet naar de gevangenis teruggekeerd. Zo bleef u een keer 2 maanden en een keer 5,5 maanden v/eg. U heeft tijdens deze onrechtmatige uitgaanspermissie van de gelegenheid gebruikt gemaakt om op slinkse wijze misbruik te maken van de goedgelovigheid van bejaarden om in hun huis binnen te dringen en geld en juwelen te stelen. Na die 5 jaar in detentie bleef u zich onaangepast gedragen. U sloeg uw toenmalige partner, u bezondigde zich aan afpersing van een gemeenschappelijke vriend, aan oplichting van een particulier, aan diefstal bij particulieren. U ging verder met het plegen van diefstallen, ook nadat u er op gewezen werd dat uw verblijfsrecht zou worden ingetrokken indien u zich nog schuldig zou maken aan inbreuken op de openbare orde. Zo heeft u zich ook nog ingelaten met het verkopen van cocaïne en heeft u de dochter van een kennis pogen te verkrachten.

Uw palmares aan misdrijven toont aan dat u schijnbaar zonder gewetensbezwaren inbreekt in huizen, het geweld niet schuwt en gebruikt maakt van bedreigingen en bedrog om uw doel te bereiken.

Het grote aantal inbraken op uw actief bevestigt dat u geen greintje respect heeft voor andermans eigendomsrecht. Woninginbraken zijn een ernstige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Door u de toegang te verschaffen tot andermans woning heeft u de bewoners opgezaald met onherstelbare schade : zij voelen zich niet meer veilig in de eigen woning en de gestolen goederen, vaak met sentimentele waarde, zijn voorgoed verloren gegaan.

De diefstallen die u pleegde, gingen in sommige gevallen gepaard met bedreigingen (afpersing) aan het adres van de slachtoffers. Zij werden in een zeer beangstigende situatie gebracht en deze angstgevoelens

kunnen nog lange tijd blijven nazinderen. Dat dergelijke diefstallen traumatische gevolgen hebben voor de slachtoffers en dat zij achterblijven met gevoelens van angst en onveiligheid, daar stond u niet bij stil. U werd gedreven door uw niet te stillen honger naar andermans bezittingen.

U bezondigt zich voortdurend aan het gebruik van drugs. Uw alcoholverbruik is overmatig en uw omgang met illegale drugs beperkt zich niet enkel tot het eigen gebruik maar biedt u ook te koop aan, feit waarvoor u reeds veroordeeld werd. Het hoeft geen betoog dat drugs een ondermijnende kracht hebben. Het verslavend effect ervan berokkent de gebruiker zowel fysieke als psychische schade. Maar ook de familie, vrienden en anonieme derden zijn ongewild slachtoffer van het onaangepast gedrag van de gebruiker. Ook voor de samenleving is de aanwezigheid van drugs een maatschappelijke kost. Verslaafden dienen behandeld te worden, zijn een bron van overlast omdat sommigen verleid worden tot het plegen van diefstallen, al dan niet met geweld of bedreiging, om hun afhankelijkheid te kunnen financieren. Het bezit en dealen van drugs ontwricht de maatschappij. Deze criminaliteit vergroot het onveiligheidsgevoel in de samenleving en is nefast voor de volksgezondheid. Dat sommige feiten gepleegd werden onder invloed van drugs en alcohol doet geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid ervan. U kreeg meermaals de mogelijkheid om uw problemen te verhelpen door opnames in gespecialiseerde centra. Het is niet geweten of u daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van het aanbod aan sociale voorzieningen om uw verslaving en andere problemen aan te pakken. Er is enkel de vaststelling dat uw misdadig gedrag tot op heden niet is afgenomen en dat u ruimschoots de kans heeft gekregen om hulp te zoeken om uw gedrag te veranderen. Uw deviant gedrag neemt andere proporties aan wanneer u tracht de minderjarige dochter van een kennis te verkrachten bij haar thuis. U heeft zich opdringerig opgesteld en misbruik gemaakt van de afwezigheid van haar moeder om u de toegang tot de woning te verschaffen. Dat zij niet instemde met uw seksuele avances heeft u niet gerespecteerd en u probeerde haar met geweld te dwingen. Zij heeft zich met kracht verzet, geslagen, geschopt, om hulp geschreeuwd en gevreesd voor haar leven toen u haar bij de keel vastgreep. Uiteindelijk kon ze al vechtend de voordeur opendoen en om hulp roepen. Toen twee voorbijgangers ter hulp snelden liep zij naar het dichtstbijzijnde café om huilend haar verhaal te doen waarop de uitbaatster de politie verwittigde. Dergelijke immorele feiten getuigen van een totaal gebrek aan seksueel normbesef, zelfbeheersing en respect. U heeft het veiligheidsgevoel en de seksuele integriteit van dit jong meisje ernstig geschaad door gepoogd te hebben haar seksuele handelingen op te dringen. U hield geen rekening met haar jonge leeftijd en haar wens om haar eigen seksualiteit op haar tempo te ontdekken. Gedreven door uw seksuele lusten heeft u alle normen van het fatsoen overschreden. Slachtoffers van zedendelicten ervaren lang na de feiten nog de gevolgen hiervan.

U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en recidiveerde (wettelijk herhaling) keer op keer. De feiten waarvoor u bent veroordeeld zijn zeer ernstig. Ze illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Nochtans had uw herhaaldelijk verblijf in de gevangenis u tot bezinning en inkeer moeten brengen. Deze periodes kon u benutten om stil te staan bij uw gedrag en te beslissen uw crimineel verleden achter u te laten. Maar ook tijdens uw gevangenschap misbruikte u uw uitgaanspermities en het elektronisch toezicht om opnieuw misstappen te begaan. Meermaals bekende u de gepleegde feiten, bood u uw excuses aan en beloofde beterschap. Dit schuldinzicht en de ermee gepaard gaande verwachtingen dat u het plegen van strafbare feiten achterwege zou laten, was telkens van korte duur. De 'wake up call', zijnde de waarschuwing die u betekend werd op 01.02.2019, van de Dienst Vreemdelingenzaken bood u de kans om alsnog een nieuwe start te maken en voortaan het rechte pad te bewandelen. Maar de drang om u te misdragen was schijnbaar dwingender. U slaagde er nooit in om u te herpakken en te heroriënteren naar een geregeld leven.

Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. Het onderzoek van gerechtspsychiater 8. L. (vonnis 04.05.2020) bevestigt uw antisociale persoonlijkheid, uw onverschillig voorkomen en uw impulsiviteit. U slaagt er niet in om regels na te leven. Door telkens weer strafbare feiten te plegen toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. Er zijn geen hoopgevendende signalen die het tegendeel doen vermoeden. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet respecteert. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gedrag bewijst dat het u ontbreekt aan normbesef, dat u een oneerlijke en asociale ingesteldheid heeft en dat u geen eerbied heeft voor sociale en morele waarden. Zoals in het verleden reeds gebleken is, valt het helemaal niet uit te sluiten dat u in de toekomst opnieuw dergelijk gedrag stelt. Uw verslavingsprobleem speelt u nog steeds parten ondanks de mogelijkheden om er aan te verhelpen. Er liggen geen stukken voor die het tegendeel aantonen. U lijkt niet geneigd te zijn om uw leven in goede banen te leiden. Het plegen van misdrijven lijkt voor u een normaal gegeven te zijn. Dit gedrag berokkent morele en materiele schade aan onschuldige derden en tast tevens het veiligheidsgevoel in de samenleving aan. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen individuen zoals u die de integriteit van anderen in gevaar brengen en die de rechtsregels van het land naast zich neerleggen. Het

beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2.11. Het actuele karakter van de bedreiging voor de openbare orde is dus niet enkel gestoeld op het verslag van de gerechtspsychiater uit het vonnis van 4 mei 2021, zoals verzoeker ten onrechte beweert, maar wordt afgeleid uit een reeks elementen: de criminele loopbaan van verzoeker vanaf zijn meerderjarigheid (2007-2021), de aard van de gepleegde feiten (diefstal, afpersing, gewelds- en druggerelateerde feiten), het telkenmale recidiveren en het schijnbaar beperkte of afwezige effect van bestraffing: *“Door telkens weer strafbare feiten te plegen toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. Er zijn geen hoopgevendende signalen die het tegendeel doen vermoeden. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet respecteert. (...) Zoals in het verleden reeds gebleken is, valt het helemaal niet uit te sluiten dat u in de toekomst opnieuw dergelijk gedrag stelt. (...) Uw verslavingsprobleem speelt u nog steeds parten ondanks de mogelijkheden om er aan te verhelpen. Er liggen geen stukken voor die het tegendeel aantonen. U lijkt niet geneigd te zijn om uw leven in goede banen te leiden.”*

2.12. Specifiek met betrekking tot het geciteerde verslag van de gerechtspsychiater stipt de Raad aan dat de staatssecretaris geen partij is bij de strafprocedure voor de correctionele rechtbank die aanleiding gaf tot het vonnis van 4 mei 2021. In tegenstelling tot verzoeker zelf, heeft de staatssecretaris geen rechtstreekse toegang tot het strafdossier en de deskundigenverslagen die er deel van uitmaken. In die zin kan de staatssecretaris geen onzorgvuldigheid worden verweten doordat het psychiatrisch verslag niet aan het administratief dossier werd toegevoegd. Verzoeker zelf daarentegen was als beklaagde betrokken bij het strafproces, werd aan het psychiatrische assessment onderworpen en werd uiteindelijk veroordeeld, waardoor hij niet kan voorhouden dat hij in zijn belangen zou worden geschaad doordat het psychiatrisch verslag niet aan het administratief dossier werd toegevoegd.

Hoewel in de motivering de ganse criminele loopbaan van verzoeker wordt overlopen, wordt ook het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 4 mei 2021 belicht. Verzoeker toont niet aan dat de staatssecretaris zich niet mede hierop zou mogen baseren om de *“ernstige redenen van openbare orde”* te beoordelen. De Raad merkt bovendien op dat het standpunt van verzoeker, dat de bewijskracht van dit vonnis zou zijn miskend, niet kan worden gevolgd. Verzoeker leest in het verslag dat er in zijn hoofd slechts een beperkt risico op recidive zou bestaan waardoor er geen actuele bedreiging voor de openbare orde zou zijn aangetoond. In de desbetreffende passage uit het vonnis wordt op basis van het psychiatrisch verslag evenwel enkel vastgesteld dat het risico op herval *“voor de nu voorliggende feiten”* *“eerder beperkt”* wordt geacht. De feiten die aan de grondslag liggen van de veroordeling van 4 mei 2021 betreffen poging tot verkrachting en aanranding van de eerbaarheid met geweld ten aanzien van een minderjarige boven de 16 jaar. De gerechtspsychiater stelde naar aanleiding van de gepleegde zedenfeiten dat verzoeker *“niet het profiel heeft van iemand die het perverse opzoekt en vrouwen wil beschadigen”*, waardoor het recidiverisico wat deze kwalificaties betreft, eerder beperkt wordt ingeschat. Dit geldt evenwel niet voor de andere categorieën van misdrijven waaraan verzoeker zich schuldig heeft gemaakt. De gerechtspsychiater had wel degelijk vastgesteld dat er bij verzoeker sprake was van een antisociale persoonlijkheid waarbij het antisociaal gedrag, onverschillig voorkomen, impulsiviteit en moeilijk naleven van regels hem parten blijven spelen. Uit de passage uit het vonnis van 4 mei 2021 betreffende de zedenfeiten kan dus niet worden opgemaakt dat de conclusie van de staatssecretaris, dat er van verzoeker omwille van zijn talrijke veroordelingen een actueel gevaar voor de openbare orde uitgaat, niet deugdelijk zou zijn. Zoals de raadvrouw van de verwerende partij ter terechtzitting stelt, dient de totaliteit van de veroordelingen van verzoeker in ogenschouw te worden genomen. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de staatssecretaris op dit punt een onzorgvuldigheid zou hebben begaan of dat de bestreden beslissingen op dit punt een motiveringsgebrek bevatten.

2.13. In zijn tweede middel acht verzoeker het strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel dat de staatssecretaris geen deugdelijk onderzoek voerde naar artikel 8 van het EVRM door, volgens hem, onvoldoende rekening te houden met de bezoeken die verzoeker in de gevangenis krijgt vanwege zijn familieleden. Verzoeker stelt dat de staatssecretaris niet heeft onderzocht waarom de bezoekerslijsten niet aantonen dat hij een voldoende graad van afhankelijkheid heeft met zijn familieleden.

2.14. De Raad stelt vast dat nergens wordt ontkend dat verzoeker bezoek ontvangt in de gevangenis. Het ontvangen van bezoek staat evenwel niet automatisch gelijk met een beschermenswaardig privé- of gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de

staatssecretaris zich op dit punt baseert op de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 8 van het EVRM. Uit deze rechtspraak blijkt dat er bij meerderjarige familieleden die niet tot het kerngezin behoren slechts sprake is van een beschermenswaardig familieleven in de zin van artikel 8 van het EVRM als er een afhankelijkheidsband bestaat. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake is van een afhankelijkheid tussen volwassen familieleden die de normale emotionele banden overstijgt (*'more than the normal emotional ties'*), zijn een aantal factoren van belang, zoals de samenwoning, de mate van emotionele en financiële afhankelijkheid, de gezondheidstoestand en de bindingen met het land van herkomst (zie EHRM, 10 juli 2003, *Benhebbat. Frankrijk*, §36, EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko t. Letland* (GK), §97, EHRM 17 februari 2009, *Onur t. Verenigd Koninkrijk*, §45). Het administratief dossier bevat uitgeprinte lijsten van bezoeken die verzoeker in de gevangenis ontving. Deze lijst wordt door verzoeker ook als bijlage bij zijn verzoekschrift gevoegd (Verzoekschrift, bijlage 4). Uit het loutere gegeven dat verzoeker regelmatig in de gevangenis bezoek kreeg van zijn zussen, neven, nichten, schoonbroer, enz., kan niet worden opgemaakt dat er een feitelijke materiële afhankelijkheidsband zou bestaan tussen verzoeker en zijn meerderjarige in België verblijvende familieleden. *In casu* werd door de staatssecretaris het volgende vastgesteld: *"Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en één van deze familieleden. Uw moeder is u nog nooit komen bezoeken in de gevangenis en er zijn geen elementen in uw dossier waaruit zou blijken dat zij op een ander manier met u contact onderhoudt. Uit het gegeven dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw zus kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw zus worden afgeleid. Het feit dat uw zussen u sporadisch komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U toont niet aan dat er sprake is van een afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten.*

*U vermeldt verder nog dat een aantal familieleden in België wonen, zoals tantes, neven en een nicht. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Litouwen*; EHRM 17 februari 2009, *Onur/Groot-Brittannië*; *Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights*, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Uit uw administratief dossier blijkt echter niet dat u afhankelijk zou zijn van één van deze familieleden. Bovendien werd het verwantschap niet aangetoond.*

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. Bovendien kunnen uw familieleden u vanuit België ook steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Uw (vermeende) familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels(korte) bezoeken aan u daar v/aar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen. Uw leeftijd laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien."

Verzoeker toont in zijn middel niet aan dat uit de bezoekerslijst een afhankelijkheidsband zou blijken. De e-mail van de PSD van de gevangenis van 15 december 2021 (Verzoekschrift, bijlage 5) dateert van na de bestreden beslissingen zodat verzoeker niet aantoonde dat de staatssecretaris hiermee ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden. Bovendien wordt in deze e-mail door de psycholoog van de PSD van de gevangenis enkel gevraagd aan de raadsman of van het beroep tegen de thans voorliggende beslissingen schorsende werking uitgaat. Verzoeker kan uit deze mail geen rechten putten. De Raad kan hierop geen acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2.982 (c)).

2.15. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de staatssecretaris bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat de bestreden beslissingen niet zouden steunen op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen of dat de motieven in kennelijke wanverhouding zouden staan tot het besluit. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of een motiveringsgebrek aannemelijk gemaakt en geen schending van de bewijskracht der stukken.

De beide aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN